

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سیدهاشم سدید
۰۲ نومبر ۲۰۱۵

"اشرف غنی" با همه بدی هایش، در بعضی مواقع آدم با پاسی است!

فکر نمی کنم در میان افغان ها و یا در میان خارجیانی که با علاقه یا از روی ضرورت وقایع و حوادث افغانستان را تعقیب می کنند، کسی پیدا شود که تقلب در انتخابات اخیر ریاست جمهوری افغانستان را به نفع "اشرف غنی" انکار کند؛ به استثنائی چند ظاهراً انسانی که در آن زمان انتظار دست یافتن به کرسی و مقامی را داشتند و از این میان محدودی که هنوز هم منتظر پاداش حمایت های بی دریغ و بی شرمانه خویش از "اشرف غنی"، این دلچک تمام عیار، هستند.

"کرزی"، رئیس جمهور پیشین افغانستان، همان گونه که همه می دانیم، دست قوی در تقلب در انتخابات اخیر ریاست جمهوری به نفع "اشرف غنی" از طریق کمیسیون به اصطلاح مستقل انتخابات افغانستان داشت.

این کمیسیون که دارای یک رئیس و دو معاون و هفت عضو است، در سال ۱۳۸۳ توسط فرمان رئیس جمهور "کرزی" تشکیل و "ضیاءالحق امرخیل" به صفت رئیس دارالانشای این کمیسیون انتخاب (مناسب تر شاید کلمه انتصاب باشد) شد. این التفات خاص رئیس جمهور، نسبت به این شخص، البته، و بدون شک، بدون قرار و مدارهای لازم و قبلی صورت نگرفته بود.

یکی از این قرار و مدار ها، البته عمده ترین آن، اجرای دستور رئیس جمهور "کرزی" در جریان انتخابات بعدی و انتخابات هائی که به دنبال آن می آمد، به نفع خود "کرزی" یا هر کسی را که "کرزی" به وی معرفی می کرد، بود.

چون "کرزی" برحسب قانون اساسی کشور حق کاندید کردن برای دور سوم را نداشت، باید کس دیگری را از میان رفقای خود که بیشتر مطیع و فرمانبردار وی می بود و دستوراتش را بدون برو برگرد اجراء می کرد به عنوان رئیس جمهور علم می نمود و کمیسیون نیز براساس هدایت "کرزی" باید به هر شکلی که شده این شخص را رئیس جمهور می ساخت.

در دور اول انتخابات اخیر دیدیم که چندین تن از میان همکاران "کرزی" خود را برای ریاست جمهوری کشور نامزد کردند. همه این اشخاص نظر به خواهش "کرزی" و به امید این که اگر بخت یاری کند، رئیس جمهور خواهند شد، خواهش "کرزی" را لیبیک گفتند و خود را برای انتخابات کاندید کردند. در این دور تقلبی هم بدان گونه که اثری در نتیجه انتخابات داشته باشد صورت نگرفت، زیرا تصور چنین بود که "اشرف غنی" رأی خواهد آورد و اگر رأی هم نیاورد، با آن همه نامزد تعداد رأی طوری تقسیم خواهد شد که هیچ نامزد پنجاه در صد آراء را بدست نخواهد آورد و در

نتیجه انتخابات با دو کاندید به دور دوم خواهد رفت و آن وقت است که، اگر نامزد حریف "اشرف غنی" در دور اول رأی زیاد آورده بود، کمیسیون انتصابی آقای "کرزی" به نفع "اشرف غنی" دست به کار خواهد شد. دور اول انتخابات با پیش بینی های دومین گزینه پایان یافت. دور دوم اعلام؛ و بعد از مدتی رأی گیری آغاز شد. چون در دور اول "عبدالله" رأی بیشتر آورد و از میان کسانی هم که نظر به خواهش "کرزی" خود را برای تقسیم سرانه رأی نامزد نموده بودند یکی دو تای شان طبق عادت سیاستمداران پله بین جهادی به تیم "عبدالله" پیوستند و امکان برنده شده "عبدالله" محرز و متقن گردید، دستور اجرای تقلب از جانب "کرزی" به کمیسیون به اصطلاح مستقل انتخابات، به ویژه به رئیس دارالانشای این کمیسیون که متکفل بخش اجرائی و مسؤول تطبیق و اجرای عملیات انتخابات بود، صادر گردید.

با رسوائی "امرخیل" همه، چه افغانان و چه خارجیان، دیدند که انتخابات با چه فضاحتی به پایان رسید. امروز یا دیروز درجائی خواندم که "امرخیل"، باوجودی که دیگر در کمیسیون کار نمی کند، به پاس همین خدمتش به "کرزی" و "اشرف غنی"، از چهار موترجیب ضد گلوله و در حدود هیجده محافظی که معاش شان از جانب دولت پرداخته می شود، استفاده می کند. و "کرزی"، که تقاضای صدور اجازه تشکیل دفتر خاصی را از "اشرف غنی" برای خود نموده بود، اینک به خاطر خدماتش در دوران انتخابات به رئیس جمهور فعلی، چنان مورد لطف قرار می گیرد که هم اجازه تشکیل دفتر خاص به وی داده می شود و هم امر می شود تا مصارف دفتر وی نیز از بودجه دولت پرداخته شود. "کرزی" از قبول اجرای مصارف دفتر از پول دولت ظاهراً به دلیل ناتوانی مالی دولت و در اصل به خاطر اعتراضات مردم و سیاستمداران و رسانه ها ابا و ورزید - هر چند خودش قبل بر تقاضای منظوری دفتر از رئیس جمهور، تشکیل دفتر خویش را به منظر کسب کمک مالی از بودجه دولت به رئیس جمهور فرستاده بود!

به هر حال هدف در این جا پیچیدن روی دفتر خاص "کرزی" و مصارف آن نیست، زیرا "کرزی" خود در دوران کارش به اندازه ای پول به دست آورده است که به اصطلاح مردم اگر هفت پشتش هم کار نکند و پولی را که او در این دوران به دست آورده است با شاخی ها باد کنند میراثی که "کرزی" برای آن ها باقی می گذارد، به پایان نخواهد رسید. هدف اخلاق "اشرف غنی" است که با همه نمناک بودن آن در برخی مواقع، مانند خدمتی که "امرخیل" و "کرزی" به وی نمودند، پاس خدمت کسی را فراموش نمی کند - ولو خیانت دیگری بر سر انبوهی از خیانت های این انسان بی شرم انباشته شود!!

۲۰۱۵/۱۱/۰۲